

CORPUS CALLOSUM

ÅTERFÖRENAR KONST MED VETENSKAP

Corpus callosum är en transdisciplinär plattform, där tvärvetenskapliga, professionella perspektiv återförenar konst och vetenskap i gränssökande och gränsoverskridande verk. Vår mission är att väcka nyfikenhet och uppmuntra till att reflektera och ifrågasätta fenomen i vår omvärld. Corpus callosum (tidigare Claude&Pierre) grundades år 2015 av diplomingenjör **Charlotta Risku** och musiker **Pia Leppänen**.

[*Corpus callosum*, **HJÄRNBALK(EN)**. anat. den stora, valkformiga bryggan (kommissuren) av nervtrådar som förenar de båda halvorna av storhjärnan. Svenska akademins ordbok 1931.]

www.corpuscallosum.fi
info@corpuscallosum.fi

©Corpuscallosum

VÅR MISSION

Ett samhälleligt hot idag är trenden antivetenskap och rollen den har fått i debatt och media. Vi vill ur våra professionella perspektiv råda bot på detta. Inspirerade av bland annat av Leonardo Da Vinci, skapar vi gränssökande verk, där konstgenrer flätas ihop med vetenskapens discipliner. Med våra verk tar vi upp samhällsaktuella frågor och företeelser, och för sakkunskap står experter som vi specifikt bjuder in till respektive projekt. Genom vårt arbete vill vi öka förståelsen för vår omgivning. Vi kommer inte med färdiga svar, utan vi vill uppmuntra till att ifrågasätta, ställa frågor och reflektera kring vad man upplever.

Att det ser verkligt ut, är ingen garanti på att det är sant. Bedömningen sker hos åskådaren.

Bivalvia lepidoptera

Tvärdisciplinär föreställning, 2024
Ca. 60 minuter

Bivalvia lepidoptera är ett verk som baserar sig på Sanna Tahvanainens senaste roman "Vad gör fjärilar när det regnar?" som utkom 2022. I fokus ligger marinbiologen och pianisten Li Holtz, som hamnar allt djupare in i en destruktiv relation. Romanen i sin tur är delvis inspirerad av den tvärdisciplinära installationen *Bivalvia*, som hade premiär 2017. I *Bivalvia lepidoptera* förenas installationen med Tahvanainens berättelse till ett nytt självständigt verk, en bastard.

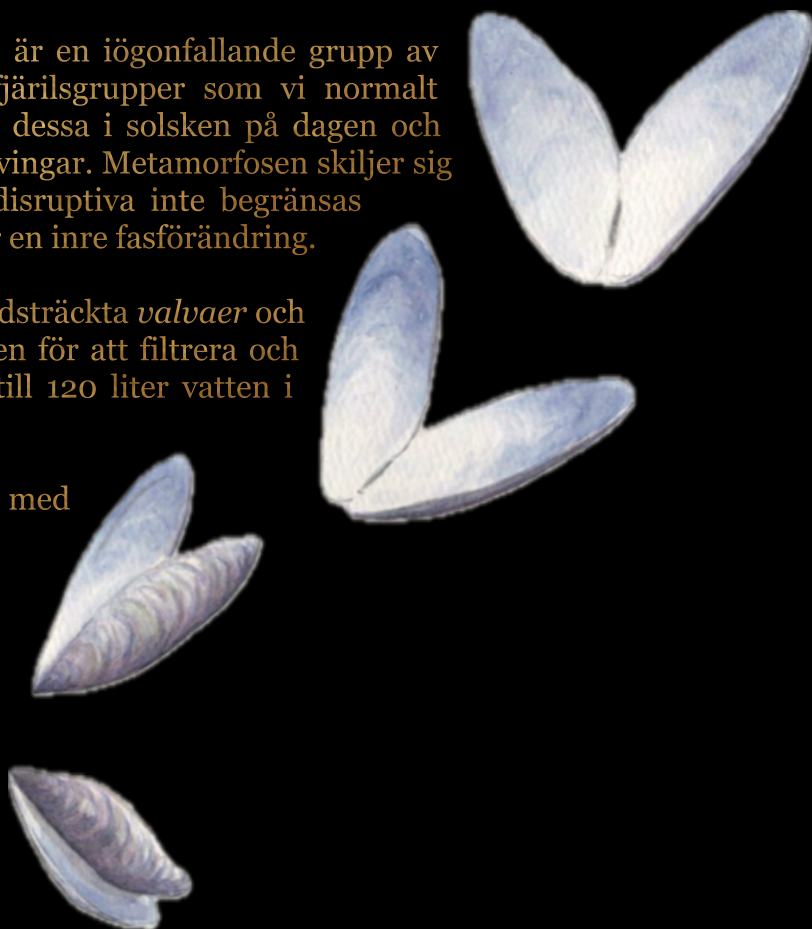
Bivalvia (musslor) är en klass i djurstammen blötdjur (*Mollusca*). Dessa organismer lever i havet och livnär sig genom att filtrera vatten, något som utgör en viktig funktion i det marina ekosystemet. Namnet *Bivalvia* härstammar från det latinska orden *bis* (två) och *valvae* (dörrblad).

Lepidoptera (fjärilar) är en ordning bland insekterna. Till ordningen räknas alla insekter med två par vingar, mer eller mindre täckta av små så kallade vingfjäll. Det vetenskapliga namnet är bildat av de gammalgrekiska orden *lepis* (fjäll) och *pteron* (vinge).

Bivalvia lepidoptera (bastardbivalver) är en iögonfallande grupp av fjärilar. Bastardbivalver tillhör inte de fjärilsgrupper som vi normalt kallar dagfjärilar men flyger i likhet med dessa i solsken på dagen och kännetecknas av sina pärlemorskimrande vingar. Metamorfosen skiljer sig från dagfjärilar framförallt med att det disruptiva inte begränsas endast till fysiska attribut utan även kräver en inre fasförändring.

Bivalvia clavile kännetecknas av sina vidsträckta *valvaer* och utnyttjar tonsättarnas upplevelser av vatten för att filtrera och rena. Den har förmågan att filtrera upp till 120 liter vatten i timmen.

Bastard är en avkomma av två individer med väsentligt skilda arvsanlag, vanligen olika arter.

Medverkande

I rollen som Li:

Cecilia Paul, Pia Leppänen,
Anna Törnroos-Remes

Dramaturgi:

Cecilia Paul

Arrangemang:

Pia Leppänen

Teknik och installation:

Charlotta Risku

Regi:

Cecilia Paul

Originaltexter:

Sanna Tahvanainen och
Anna-Törnroos-Remes

Producent:

Cecilia Paul och Pia Leppänen

Elegi nr 7

Tvärdisciplinär installation, 2023 - pågående

*"Musik är flytande arkitektur.
Arkitektur är frusen musik"*

Johann Wolfgang Goethe (1749-1832)

Elegi 7 är ett pågående projekt som utforskar och dokumenterar ett hus i slutet av sin livscykel, ett hem, konstnärernas barndomshem, som har varit en trygg punkt för tre generationer. Genom ljud, bild, fotografier och grafik skapas en rik väv av minnen och berättelser som speglar husets historia och dess förändringar över tid. Varje spricka, varje märke, är en del av husets själsliga landskap.

Inspirerade av den japanska filosofin Kintsugi och Goethes ord överförs tecknen av liv och husets arkitektoniska karaktär till en unik komposition. Byggnadens former, sprickor och skavanker, ljus och ljudvärld, material och historia blir en audiovisuell berättelse om liv, det kollektiva minnet och metamorfos, som fångar dess väsen och skapar en auditiv och emotionell dokumentation och ger huset en ny röst.

I andan av kintsugi accepterar vi imperfektionen och enligt filosofin wabi-sabi hyllas det ofullkomliga och förgängliga. Husets sprickor och slitage symboliserar tidens gång och påminner oss om att skönhet finns även i det brustna. Genom att acceptera dessa imperfektioner, erkänns husets liv och historia. Istället för att dölja skadorna, ser Elegi 7 dem som en del av husets berättelse. Precis som ärr på människokroppen, är dessa märken tecken på överlevnad och styrka. Varje spricka bär på minnen av livets händelser, och genom att framhäva dem, blir husets historia mer levande och autentisk.

Kintsugi handlar inte bara om reparation; det handlar om att ge nytt liv. Genom att "läka" huset med musik och konst, blir det inte bara helt igen, utan också mer värdefullt än tidigare. Denna transformation speglar hur vi kan se på våra egna liv och erfarenheter, där varje utmaning kan leda till en ny form av skönhet.

Projektet reflekterar över förändringens natur och hur vi kan se skönhet i det som omvandlas. Husets historia är en berättelse om förändring, renoveringar och anpassningar, och genom att omfamna dessa förändringar, kan vi lära oss att uppskatta livets cykler.

Elegi 7 fungerar också som en metafor för livet självt. Våra egna "sprickor" – misslyckanden, förluster och sorger – behöver inte döljas. Istället kan de ses som viktiga delar av vår historia, som bidrar till vår unika identitet. Genom att omfamna dessa erfarenheter, förgylla dem istället för att försöka dölja, kan vi bli helare och mer värdefulla, precis som huset i Elegi 7.

Genom att dokumentera detta hus i musik, skapas en djupare förståelse för hur ljud och rum samverkar. Elegi 7 blir därmed en hyllning till livets imperfektioner och skönheten i det som en gång var, men som alltid kommer att förbli en del av vår historia.

Medverkande

Idé, koncept och förverkligande:

Charlotta Risku och Pia Leppänen

Sakkunnig: Arkitekt Richard Sirén

Kostym: Designer Manuela Maraczy

Producent: Pia Leppänen

Auris Magna

Konsertinstallation, 2022

Träd, skumgummi, silikon, fotopapper

RÄDDA BARNEN RF

- 100 ÅR FÖR BARNENS RÖSTER

Rösten har en enorm kraft. Rösten är som ett visitkort – den ger ett första intryck, och utifrån rösten skapar vi oss en bild av hur en människa är. Rösten kan också vara ett verktyg. Rösten kan läka. Rösten kan såra. Vi lever i en värld full av röster. Vad består en röst av?

Med rösten kan vi påverka. Vi har rätt att rösta. Rädda Barnen har stått upp för barnens röster i 100 år.

Varje röst har rätt att bli hörd och ihågkommen. I Auris Magna-konsertinstallationen förvandlas rösten till något synligt. Som en hyllning till Rädda Barnen rf:s värdefulla arbete i 100 år, fångar vi ljudvågorna från hundra barns röster och förevigar dem som bilder

Alla behöver någon som lyssnar – Rädda Barnen

Medverkande

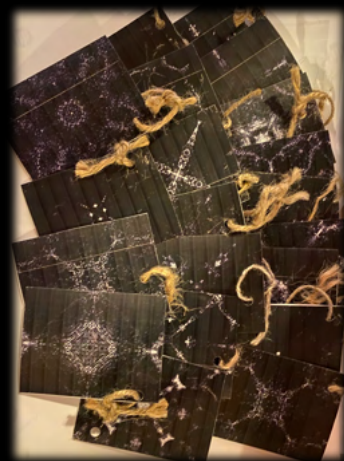
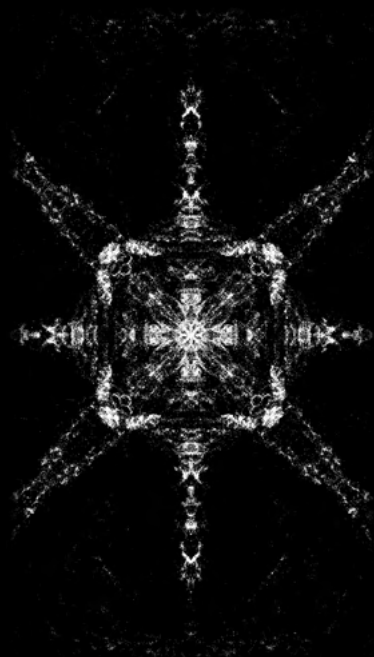
Idé, koncept och förverkligande:

Charlotta Risku och Pia Leppänen

Fysik: Juha Fonsen

Formgivning: Hilja Risku

Producent: Pia Leppänen

Anamnesis

Installation-performans, 2022

Polystyren, sockermassa, spegel, järntråd, gips, tenn, ljudband
ca. 20 minuter

[**Anamnesis** (från grekiska ordet ἀνάμνησις, anamnēsis) är en term som används bl.a. i medicin, filosofi, psykoanalys och teologi. Inom medicin är *anamnes* förhandsinformation, som personen har gett t.ex. om sitt livs gång och om symtomens utveckling. Det är ett viktigt verktyg för att skapa förståelse kring personens situation.]

Verket *Anamnesis* består av en våningstårta, en maskerad musiker och en låst kakspade. Det uppstår en interaktion mellan kakan, musikern och personen som betraktar verket.

Kakor finns med i livets alla faser för att fira milstolpar. Kakor består huvudsakligen av liknande ingredienser, men beroende på hur man behandlat dem, är slutresultatet alltid unikt. I verket har även kakan sin egen anamnes, sin bakgrundshistoria.

Musiken är en väsentlig del av vår mänsklighet. Med dess kommunikativa kraft kan man skapa en förbindelse och påverka den andra. Rytmen är nyckeln till att uttrycka sig själv och till att tolka den andra parten. Genom att variera tempot kan man påverka interaktionens gång. Musiken i performansen består av utdrag och arrangemang av utvalda stycken från olika tidsepoker, från Bach till Metallica. Musikern begrundar via arrangemangen förutfattade meningar som kan uppstå i möten.

I ett möte tolkar man ofta den andra parten endast i den stunden, som fragment. Man kan aldrig få den andras hela anamnes i bruk, man upplever endast en begränsad del av den. Hur man tolkar och förstår en annan person påverkas av synvinkeln, den egna livshistorien, ärftliga egenskaper, självbilden och hur vår egna skepnad speglas i den andra parten. Som det gamla uttrycket säger, har alla man möter livshistoria som man inte känner till. Var vänlig. Alltid.

I samband med verket finns möjlighet till en modelleringsverkstad som uppmuntrar till att reflektera över installationen. Under premiären leddes verkstaden av barnpsykiater **Heidi Parviainen**.

Medverkande

Idé, koncept och förverkligande: Barnpsykiater Cecilia Raitis och Pia Leppänen

På scen: Psykolog Veera Snellman och Pia Leppänen

Konditor: Tårtkonstnär Tiina Mäkinen

Scenkostym: Designer Manuela Maraczy

Producent: Pia Leppänen

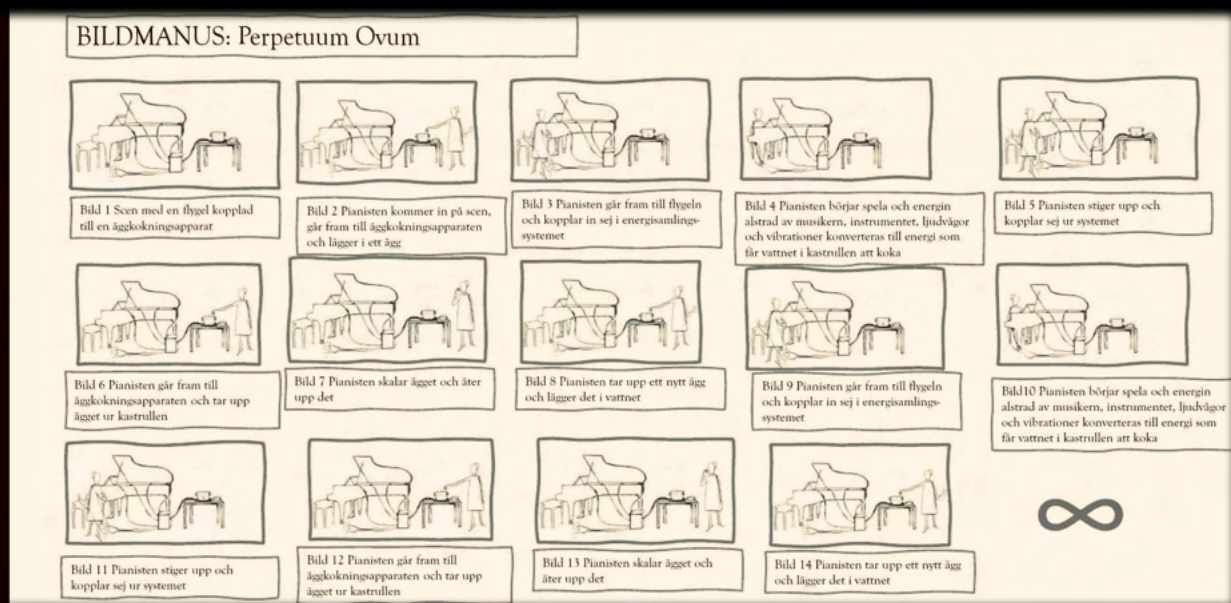
Perpetuum ovum

Videoinstallation/Live performance, 2021

19 minuter - ∞

*"Den totala energin i ett slutet system bevaras alltid
och kan bara överföras från en energiform till en annan.
Energi kan aldrig skapas eller förintas."
(Energiprincipen)*

Installationen Perpetuum ovum består av en flygel och en äggkokningsapparat. I installationen studerar vi begreppet energi utgående från pianistens energi; rörelseenergi, värmeenergi, vibrationer och ljudvågor, och utvinner den här energin för att koka ett ägg. Tonsättare Anders Skibsted har komponerat musiken, ett solo-piano stycke i växelverkan med Pia Leppänen. Musiken i verket fungerar som kärnan, energin, och installationen skapas kring den. Energin utvinns via sensorer som fastsätts på pianisten och flygeln. När ägget är kokt, äter pianisten ägget, får ny energi, sätter i ett nytt ägg och börjar spela igen. På det här sättet skapas ett kretslopp, en slags evighetsmaskin, Perpetuum mobile, Perpetuum ovum.

Medverkande

Idé, koncept, förverkligande:

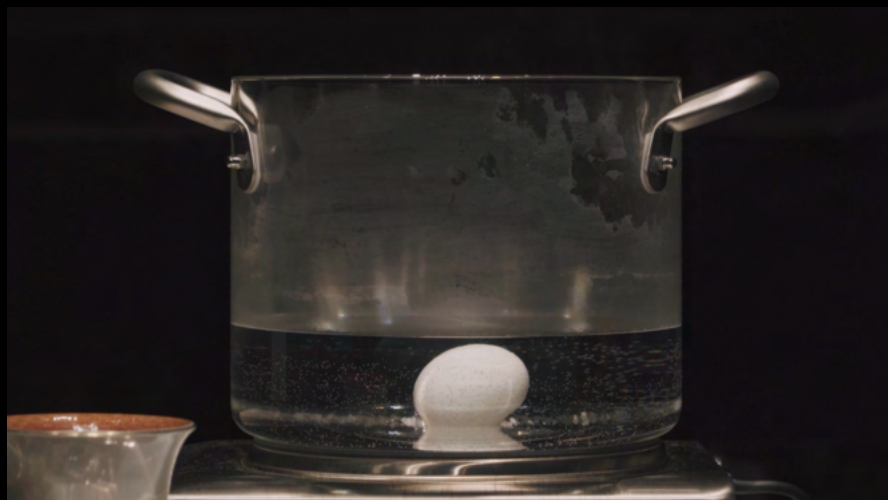
Charlotta Risku och Pia Leppänen

Sakkunnig: PhD i kemi Ann-Sofie Fonsen

Musik: Tonsättare Anders Skibsted

Film: Pia Vainio

Producent: Pia Leppänen

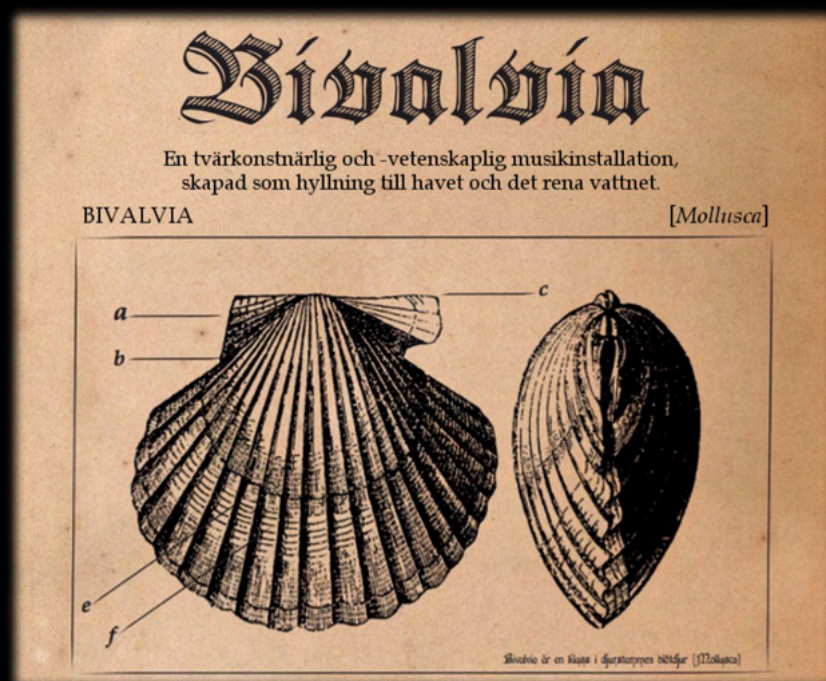

Bivalvia

Musikinstallation - performance, 2017
Ca. 15 minuter

Bivalvia (*musslor*) är en klass i djurstammen blötdjur (*Mollusca*). Dessa organismer lever i havet och livnär sig genom att filtrera vatten, något som utgör en viktig funktion i det marina ekosystemet. Namnet Bivalvia härstammar från det latinska *bis*, som betyder "två" och *valvae*, som betyder "dörrblad".

I installationen Bivalvia får åhörarna uppleva flygeln *Bivalvia clavile* som kännetecknas av sina vidsträckta *valvaer* och har förmågan att filtrera upp till 120 liter vatten i timmen. I denna utopi, där naturvetenskap, musik, bildkonst och teknik flätas ihop, utnyttjas tonsättarnas upplevelser av vatten för att filtrera, rena och ge installationen av återvunnet material, det redan förbrukade och kasserade, liv igen. Installationen är inspirerad av innovationsfilosofin Biomimikry som söker hållbara lösningar till mänsklighetens utmaningar genom att studera och implementera naturens egna mönster och strategier.

Musiken är sprungen ur tonsättarnas upplevelser av vatten och berikas av data om bivalver från hela världen, insamlad av en fransk forskningsgrupp som vi samarbetat med.

Medverkande

Idé: Charlotta Risku och Pia Leppänen

Koncept och förverkligande: Marinbiolog Anna Törnroos-Remes, Charlotta Risku och Pia Leppänen

Data: Dr. Damien Tran och MSc. Laura Payton, Université de Bordeaux & CNRS

På scen: Anna Törnroos-Remes och Pia Leppänen

Installation och teknik: Charlotta Risku

Äldre verk

Det kommer en morgon
som har en rödare rand (2017)

Axel (2017)

The Small Catsby (2016)

Hemma hos Axel och Hedvig (2015)

Polon (2015)

Kaipuun eri kasvot (2013)

Blue Velvet (2012)

Pythagoras och jag (2012)

Nachspiel mit dem Tod (2011)

Det här är vi

CHARLOTTA

Jag är en innovatör, inspiratör, kreativ ifrågasättare och ja, **diplomingenjör** förstås. I mer än 20 år har jag arbetat för och med innovation och utveckling i olika tekniska sammanhang samt däremellan utvecklat min pedagogiska potential genom att undervisa i miljö- och energiteknik. Jag har ett brinnande intresse för att med olika metoder sträva efter en ökad förståelse och kunskap för tekniska och naturvetenskapliga fenomen och vill med mitt arbete locka fram medvetenhet och utveckling genom att utmana människor till att ifrågasätta och tänka, fråga och diskutera.

Jag har en passion för hållbarhetsfrågor och har insett hur mycket känslor de väcker och hur kraftigt hållbarhet förknippas med rent filosofiska frågeställningar.

PIA

Musikens mångdimension och otroliga påverkan är min fascination. Jag är en **musiker**, pianist och pedagog, som erhåller inspiration ur möten och ur naturen. Min passion är att skapa tillsammans och att dela med musiska upplevelser. Jag har studerat i Finland och Norge, och nu verkar jag i Köpenhamn i Danmark. Min styrka är att lyssna, musikaliskt berättande och närvaro. Musiken är för mig ett mångsidigt arbetsredskap och det visar mina många samarbeten på olika fronter t.ex. konsertserierna i Axel Haartmans konstnärshem, tvärdisciplinära verkstäder för skolelever samt arbetet med forskare inom olika discipliner.

VI TACKAR

**NORDISK
KULTURFOND**

**Svenska
kulturfonden**

SVENSKA TEKNISKA
VETENSKAPSAKADEMIEN
I FINLAND

KONSTSAMFUNDET

SUNDELLS STIFTELSE

VILJO JA MAIRE VUORION SÄÄTIÖ

